

Roverníček

2/09

„Zapomínáme“

Obsah:

Termíny akcí, pozvánky	strana 3
Vyhodnocení soutěže oddílových časopisů	strana 4
Tříkrálová sbírka	strana 5
Malý svět divadel ve Fryštáku po páté	strana 6
Roverská cesta sebepoznání	strana 7

„Láska je kráva, která se dojí mezi trnům.“

africké přísloví

Termíny akcí, pozvánky

Aktuální přehled plánovaných i proběhnuvších víkendovek, schůzek, koncertů a jiných událostí najdeš na webu:

<http://jskyjov.skauting.cz/plan.php>

nebo také zde:

[google calendar](#)

Vyhodnocení soutěže oddílových časopisů

Speculator scriptor – Celostátní soutěž oddílových a střediskových časopisů

Jak někteří víte, náš časopis se zúčastnil soutěže **Speculator scriptor**. Někteří z vás dokonce hlasovali pro náš časopis. Takovým lidem jménem redakce děkuji. Mou povinností nyní je, seznámit vás s výsledky.

Do prvního kola soutěže se zapojilo celkem **38** časopisů. Tady se Roverníček umístil na pěkné **11.** příčce s celkovým počtem hlasů **38** – tedy **první nepostupující pozice**.

Do druhého kola pokročilo prvních 10. V hlasování veřejnosti vyhrál časopis „**Paděť**“ 18. střediska KRUH. Odborná porota ovšem hlasům veřejnosti (naštěstí) nepřiložila takovou váhu. Absolutním vítězem se stal „**Lokali**“ (35. středisko Jaroslava Rady, Praha 10 – Skalka). Musím uznat, že si to zaslouží. Mají opravdu bohatý, propracovaný, pěkný časopis. Ostatně takových dobře udělaných časopisů tam byl nemalý počet. Ukázková vydání těchto časopisů a podrobnější informace můžete najít po kliknutí na výše uvedený odkaz.

Na závěr si neodpustím poznámku k hlasování. Přestože jsem vděčný všem, kteří Roverníčku dali hlas, aniž by si prostudovali ostatní časopisy nebo proto, že je to jejich oddílový časopis (mezi takové patřím i já), si zpětně uvědomuji, že to nebylo správné a že to tvůrci soutěže takto zřejmě nezamýšleli. Způsob hlasování k tomu ale inspiroval. Pořadatelé se z toho jistě poučí a příště dají přednost nezaujaté odborné porotě, klidně i s hlasováním veřejnosti, ovšem s nižší vahou takového hlasu.

šéfredaktor

Tříkrálová sbírka

Je sobota 10. ledna a my se vydáváme do Čeložnic na Tříkrálovou sbírku. Sraz máme v 8:45 v Kostelci u klubovny (Bean, Ben, Fery, Soko, Lenka a Nedvěd). Tož jsme dorazili do Čeložnic, dali jsme si pláště a vyrobili narychlo koruny, perfektně to ovládá Soko. Každů korunu jsme popsali, každá skupina dostala pokladničku, křídu a pozvánky na farní ples a můžem vyrazit. Po pár barákách jsme narazili na domov důchodců byli jsme skvěle přivítáni. Babičky byly strašně rády, že jsme přišli. Tak jsme potom pokračovali dále. Jedna skupina šla po jedné straně a druhá po druhé, naštěstí Čeložnice nejsou tak velké, byla totiž strašná zima. Také jsme se setkali s tím, že nám neotevřeli nebo dělali, že nejsou doma. Někde nám vynadali, lidé jsou různí. No, tak po asi třech hodinách jsme dorazily do cíle samý rampouch a zima, tak jsem otočil auto a jely jsme domů. Aspoň nás hřálo, že jsme udělali dobrou věc. Tož taková byla Tříkrálová sbírka.

Bean

Malý svet divadel ve Fryštáku po páté

Posledný januárový deň sa už tradične konala vo Fryštáku zimná, divadelná verzia festivalu Malý svet.

Festival je otvorený všetkým druhom aj poddruhom milovníkov divadla, hudby, či dobrého čaju. Vítaní sú dvojnohí, štvornohí, mimozemskí, pozemskí aj podzemní (t. j. underground). Paradoxne najraritnejším návštevníkom festivalu je lokálny endemit; Fryštáčan obecný. Nuž, ani v ZOO sa kravky nepasú a všeličo napovie aj názov organizátora festivalu, občianskeho združenia Z kola ven.

Tento ročník otvorila ako vždy rozprávka z blízkeho Holešova, tentokrát o lúčnom koníkovi, ktorý sa rozhodol podniknúť zimnú cestu za takým filozofickým abstraktom ako je prvý jarný lúč. Atmosféra v sále bola skvelá, deti sa zapájali, najmä, keď reálne hrozilo, že to rozprávač príbehu na svojich polystyrénových kulisách nezvládne a zrúti sa rovno do publika.

Za rozprávkou nasledovala trochu serióznejšia káva, v podobe filozoficko-fyzickej adaptácie Goetheho Wertera, Wertera. Bola to štylizácia, a či mystifikácia? Ktohovie.

Divadlo Tramtárie prišlo tento rok už s „trojkou“ svojej paródie na reality život dnešných dní. Ako potvrdili pamätníci predchádzajúcich ročníkov, aj takáto šťavnatá téma sa im začína pomaly, ale isto vyčerpávať. Nuž, to sa stáva aj v Holivúde, no treba povedať, že stále sa bolo na čom smiať.

Za zmienku stojí ešte koncert mladej charismatickej poľsko-českej Beaty Bocek, istý ochutený roibos v tradičnej festivalovej čajovni a polnočný film od mladých filmárov zo Zlína.

Bohatá nádielka na jeden mrazivý valašský deň. Zahriala aj zavoňala. Ďalšie kolo sa chystá na schladenie už v lete. Letný Malý svet muzikantov. Príďte tiež ochutnať.

Simča

Roverská cesta sebepoznání

K důležitým lidským úkolům patří snaha poznávat sebe sama a zároveň se měnit, být lepší, zdatnější, dokonalejší. Někdo se o to snaží po celý život, jiní lidé zůstávají jen u přání a mnoho dalších tuto snahu vůbec neprojevuje.

„Poznej sebe sama“ zněl podle historických pramenů nápis na Apollónově chrámu v Delfách. Snaha o sebepoznání se u Evropanů projevuje již od úsvitu civilizace. Tento úkol si předávají lidská pokolení již přes dva tisíce let.

Plnit jej musí i roveři. Hledejme cesty, jak porozumět sobě samému, jak odstraňovat negativní vlastnosti a formy chování, jak pěstovat vlastnosti pozitivní, prospěšnější nejen pro nás, ale i naše okolí. Pracujme na sobě systematicky a vytrvale, i když se nám bude často zdát, že se nám to nedaří. Výsledky neuvidíme ze dne na den. Vyžaduje to od nás dlouhodobé, každodenní úsilí.

Prošli jsme skautskou výchovou, hodně jsme toho prožili a snad se i změnili v něčem k lepšímu. Až dosud nás vedli po skautské stezce jiní, teď bychom měli po ní kráčet dál samostatně v duchu hesla, které razil zakladatel skautingu Robert Baden-Powell: „Sám říd' svůj člun!“ Neměli bychom se nechat odvádět ze správného směru náhodnými okolnostmi, ale mířit vytrvale k vytčeným cílům a žít v duchu skautských ideálů.

Každý člověk má ohromné rezervy a kdo je v sobě dokáže odkrýt, dosáhne výsledků skoro neuvěřitelných. Nezbytná je však důslednost a systematickost

Hledání sebe sama, svého místa a vlastních rolí v životě patří k roverskému životu a musí být součástí programu roverských kmenů. Je to program náročný, nelze jej naplánovat, rozvrhnout do schůzek a výletů. Prolíná se celým naším životem, neustále musíme sledovat své jednání, vývoj našich vztahů k druhým i své nevyslovené myšlenky a přání. A měli bychom je hodnotit, hovořit o nich a hlavně z nich vyvozovat poučení pro budoucnost.

Není to úkol jednoduchý ani krátkodobý. Pro jeho řešení nejsou k dispozici jednoduché návody. Pokud nám různé populární brožury slibují velké úspěchy v krátké době, nesmíme jim věřit. Společně se učme, rozebírejme své zkušenosti a hovořme o nich ve vhodných chvílích. Některé návody zde uvedu, ale nespolehej jenom na ně. Jsou to spíše podněty, které má každý sám vyzkoušet, upravit podle svého a hlavně hledat další, jiné cesty.

Nejprve několik obecných rad - co potřebujeme:

Jasně cíle

Musíme vědět, proč se chceme změnit a jací chceme být. Zprvu asi nenajdeme jednoznačnou odpověď, budeme ji různě upravovat, zdokonalovat a třeba i výrazně měnit.

Motivy sebevýchovy

Často je pouze tušíme, nebývají zcela uvědomělé. Mohou být formulovány velmi vznešeně („naplnit život službou trpícím“), ale pozor na to, abychom nezůstali u pouhých slov, ale opravdu je měnili v činy. Někdy nás motivuje snaha o osobní vyniknutí, předstížení druhých. Touha po překonání vlastní bezradnosti či bezmoci. Podobné nižší motivy nás vedou zejména na počátku cesty, ale měli bychom je překonávat a nahrazovat hodnotnějšími.

Společníky

Nebudme sami! Někdy se říká, že kdo chce být silnou osobností, musí svádět boj se sebou samým. Ale také platí, že všichni rosteme stykem a spoluprací s našimi blízkými. Nemůžeme spoléhat jen sami na sebe. Musíme se setkávat s ostatními, diskutovat, srovnávat, mluvit o svých ideálech i problémech, čas od času se podívat na sebe očima druhých. Živý kontakt s lidmi nelze ničím nahradit.

Vědět jak začít

Nebude to jakési „novoroční“ předsevzetí o tom, že začneme nový

život. To nikdy dlouho nevydrží a rychle na něj zapomeneme. Mnohem účinnější je, když začneme nápravou maličností a postupujeme krok za krokem, ale důsledně, cílevědomě a systematicky. A opět platí: budme si vzájemně oporou, rozhodujme se společně.

Znát zisky i ztráty

Cesta sebevýchovy není jen cestou zisků a úspěchů. Při každé změně i cosi ztratíme. Třeba se musíme vzdát něčeho, co je nám příjemné, nač jsme zvyklí. Změněná životní pravidla narazí na nepochopení našeho okolí, někdy se musíme rozejít s některými lidmi či opustit názory, které nám byly dříve vštípeny. Třeba i ztratíme některé příjemné iluze o sobě. Každá ztráta je vyvážena pocitem, že jdeme po dobré stezce.

Důslednost

Každý prožitek a čin se vtiskne do našeho nitra a má vliv na naši osobnost. Právě proto je nezbytná důslednost i v maličkostech. Velké změny se často dostaví jako následek nepatrných akcí a činů, které se sčítají. I velké řeky vznikají z mnoha pramíneků a každodenní úsilí mnoha jedinců přináší velké změny.

Přemáhat pochybnosti a únavu

Nelze se vyhnout chvílím, kdy máme pocit marnosti, vytyčené cíle se nepřibližují, cosi se nedaří, cítíme vyčerpání a únavu. To je zákonité, nesmíme podlehnout. Znakem silného jedince je, že dokážeme o sobě pochybovat a ptát se, zda nebloudíme. Občas musíme také odpočívat a nabírat nové síly.

Osvícení

Někdy v životě jsou chvíle, kdy se náhle změní naše životní orientace. Bývá to spojeno s hlubokým citovým zážitkem - setkáme se s člověkem, který nám ukáže novou cestu životem, mimořádně silným uměleckým dílem, prožijeme noc plnou hvězd na vysoké hoře atp. Podobné zážitky si nelze naplánovat, přijdou většinou zcela neočekávaně a snad jen několikrát za život.

Pomoc druhých

Můžeme se dostat do životní krize. Zhroutlí se nám vztah s někým blízkým, ve škole nebo v práci přijdou neúspěchy, přidruží se nemoc. V takových chvílích člověku snadno dojdou síly a musí vyhledat pomoc, buď u svých přátel, nebo u profesionálního odborníka. Není to projev slabosti, ale životní nezbytnosti.

Vědět, kdy přestat

Snaha po sebevýchově i sebenápravě by nás měla provázet po celý život. V každé etapě života máme sami se sebou co dělat. Ale přece jen bychom měli své úsilí někdy zmírnit, a to v těchto případech:

- Jestliže zjistíme, že sebevýchovnému úsilí věnujeme nepřiměřeně velkou část svého času a stává se pro nás příliš velkým břemenem.
- Uvědomíme-li si, že se izolujeme od ostatních a uzavíráme se sami do sebe.
- Ztrácíme-li smysl pro humor, radost ze života i lidských vztahů.
- Všimneme-li si, že sebevýchovnou snahou náhle kompenzujeme životní neúspěchy - pracovní, rodinné nebo ve vztazích s lidmi.
- Postřehneme-li, že postupujeme zcela mechanicky a setrvačně. Zjistíme-li něco podobného, musíme se zastavit. A později začít znovu, pravděpodobně jinak.

Převzato z knihy Rovering, Václav Břicháček
Lapka

Další číslo by mohlo vyjít počátkem května 2009

rovernicek.110mb.com

Pavel Tomášek – Set, 2009